

En el PSIB-PSOE, tothom vol ser renovador

Després del congrés federal, el PSIB-PSOE afronta el congrés balear enmig de la divisió entre les famílies socialistes, tot i que el secretari general, Francesc Triay, demanà la integració.

La renovació en el si del PSIB-PSOE és, si més no, curiosa. És un terme encunyat a Madrid i, després, en funció de les vicissituds socialistes, estès a quasi tot l'estat. Però és clar: allà on no hi ha guerristes ni renovadors, com és el cas de Balears, el terme resulta xocant. De fet, a les Illes, tothom es considera renovador: l'actual aparell i els crítics.

El cas és que després del congrés de Madrid, tots els analistes interpreten que l'actual aparell n'ha sortit reforçat. El fet que la presidenta de la federació balear, Teresa Riera, hagi entrat a l'executiva federal així ho dona a entendre. La veritat és que després d'alguns mesos de nervis, sembla molt més segur l'actual secretari general, Francesc Triay. Dimecres, dia 25, feia una declaració pública demanant als crítics a la seva gestió que fessin un esforç d'integració sincera per arribar a aconseguir una llista única en el congrés entre totes les parts i superar així malentesos i qüestions personals.

Però el desig del secretari general, i ell ho sap, no és molt probable que es compleixi. Més aviat sembla que res no ha canviat i tothom continua reclamant per a si la renovació, encara que també es podria expressar a l'inrevés, com si la renovació no lligàs amb ningú.

Valguin com a exemple dos articles publicats al *Diario de Mallorca* el passat dijous. Un era signat per Josep Moll, actual cap del grup municipal socialista de Palma, a l'oposició, del sector de Triay. L'altre era de Nicolau Lla-

neres, ex-regidor i ex-tinent de batlle de Cultura, proper a l'antic batlle socialista de Palma, Ramon Aguiló, probable competidor de Triay.

Llaneres interpretava que el congrés federal havia de marcar la dinàmica del partit i atès que aquest òrgan ha liquidat el seu aparat, ara toca de renovar els òrgans regionals de les federacions, però sospita que qui hauria de sentir-se al·ludit, no se'n sent gens: "Ara els tres anys que ha passat Triay al capdavant de la gestió del partit són una figuració de l'eternitat".

Moll, per la seva banda, interpretava que l'excusa dels crítics és la retirada de Felipe: "Com que s'ha retirat, també s'hi ha de retirar Triay. El que no diuen els crítics és que Felipe feia 23 anys que exercia el seu càrrec i Triay només un mandat, tres anys escassos. Em sembla evident que aquest plantejament no s'aguanta per cap costat. El més mínim sentit comú indica que és necessari donar una continuïtat i una consistència a una tasca de direcció d'un partit i que això no s'aconsegueix, més aviat el contrari, canviant de secretari general cada tres anys".

Boiroses diferències. Com es pot observar, el mateix fet permet anàlisis i conclusions radicalment contràries, segons les facin uns o altres. A Balears en aquests moments, el PSIB-PSOE s'enfronta al congrés dividit entre gups de boirosa diferenciació ideològica o, amb prou feines, estratègica. Més aviat sembla una batalla entre formes de fer política i, especialment,

ARXIU / JOAN CELIA

un enfrontament causat per desavinences personals quasi impossibles d'escurçar. Potser només el Pacte de Progrés del Consell Insular de Mallorca, encara que Ramon Aguiló s'hi ha mostrat crític, diferencia políticament les opcions. A Triay, l'intenta assetjar l'ex-batlle de Palma, Ramon Aguiló. A més, també existeix l'anomenat "grup dels batlles", encapçalat per Margarita Nájera -batllessa socialista de Calvià i un dels noms electorals més atractius políticament- que es mostra igualment crítica amb Triay.

Segons els indicis, sembla que Triay té grans esperances d'obtenir la reelecció, però una aliança entre Aguiló i Nájera li podria complicar seriosament aquesta esperança.

Francesc Triay, secretari general del PSIB-PSOE. Té grans esperances d'obtenir la reelecció.

Miquel Payeras